

[Sundhedsministeren]

re vanskeligt at dokumentere, om den alternative behandler i den konkrete situation ikke har virket som en læges medhjælp. Der henvises til Sundhedsstyrelsens brev af 5. september 1991 vedrørende akupunktur, herunder lægers benyttelse af akupunktører som deres medhjælp (Sundhedsministeriets j.nr., 1. kontor 722/1-5/1989).«

Der foreligger ifølge Sundhedsstyrelsen ikke noget nyt i sagen.

Jeg har ikke aktuelle overvejelser om at foretage videre med hensyn til en eventuel ændring af lægelovens regler på området.

Spm. nr. S 900

Til *sundhedsministeren* (22/3 94) af:

Jan Køpke Christensen (FP):

»Vil ministeren oplyse, om akupunktører i de øvrige EU-lande og i de øvrige nordiske lande også er omfattet af en lovgivning tilsvarende den danske lægelov indeholdende bestemmelser om, at de kun må udføre deres behandlinger under lægeligt opsyn?«

Begrundelse

Spørgeren er af den opfattelse, at såfremt akupunktører i de øvrige EU-lande og i de øvrige nordiske lande ikke er omfattet af en lovgivning tilsvarende den danske lægelov indeholdende bestemmelser om, at de kun må udføre deres behandlinger under lægeligt opsyn, kan det skyldes, at disse lande har indrettet deres regler vedrørende akupunktur på baggrund af mere moderne og up to date-forskning på området, og at der derfor kan være grund til, at den danske lovgivning på området tages op til fornyet overvejelse.

Svar (6/4 94):

Sundhedsministeren (Torben Lund):

Jeg har den 30. april 1993 besvaret et tilsvarende spørgsmål, nemlig spørgsmål nr. S 728 stillet af medlem af Folketinget Jan Køpke Christensen.

Sundhedsministeriet har på daværende tidspunkt til brug for besvarelsen indhentet en udtalelse fra Sundhedsstyrelsen.

Styrelsen har i sagens anledning rettet henvendelse til World Health Organization

(WHO), idet WHO i foråret 1990 lod foretage et rundspørge om landenes lovgivning eller regler vedrørende akupunktur.

Jeg har fra Sundhedsstyrelsen fået oplyst, at der i de fleste lande ikke findes en egentlig lovgivning vedrørende akupunktører/akupunkturbehandlinger. I Holland overvejede man dog på tidspunktet for WHO's forespørgsel en form for autorisationsordning for alternativ behandling, herunder akupunktur. I Tyskland kan akupunktur udøves af læger og de såkaldte heilpraktikere ifølge heilpraktikerloven. En særlig lovgivning om akupunktur findes dog ikke.

I Norge har man regler, der er tæt beslægtede med de danske, hvorefter læger kan benytte medhjælp, herunder akupunktører, til f.eks. at give akupunkturbehandling, der i henhold til retspraksis er at anse som operative indgreb.

I Finland er akupunktur forbeholdt læger, og i Sverige har man tilsvarende bestemmelser som i Danmark, men man overvejer for tiden at liberalisere adgangen til at udøve akupunkturbehandling.

Der foreligger ifølge Sundhedsstyrelsen ikke noget nyt i sagen.

Spm. nr. S 901

Til *sundhedsministeren* (22/3 94) af:

Jan Køpke Christensen (FP):

»Hvad kan ministeren oplyse om Sundhedsstyrelsens indstilling til, hvorvidt akupunktur bør høre under lægeloven?«

Begrundelse

Overlæge Michael von Magnus fra Sundhedsstyrelsen er i flere medier citeret for at have udtalt, at såfremt de nåle, man anvender i akupunktur, ikke bliver stukket længere ind i huden end 10 mm, er der ingen risiko ved behandlingen.

Såfremt dette udsagn fra overlæge Michael von Magnus fra Sundhedsstyrelsen er korrekt, bør den naturlige og logiske konsekvens være, at lægeloven ændres. Der er således grundlag for at undersøge, hvordan lægeloven kan ændres på den mest behændige måde, så akupunktører kan opnå en friere arbejdsform, herunder blive frigjort for pligten til at arbejde under lægeligt opsyn.